

Hovory o Bohu mimo kuchyň

Konvertuje-li rodina z Puškinu (nedaleko Petrohradu) ke katolictví, je to podobné, jakoby se nějaká jiná rodina z Badajozu (Španělsko) stala budhisty, říká Jorge Gutiérrez Berlinches. Jorge udělal rozhovor s Jakovem Družkovem, neboli Jašou, Rusem, který má 22 let a studuje jazyky v Moskvě, i když pochází z Petrohradu.

03.12.2016

Jaša strávil léto v Madridu, kde studoval filosofii a španělštinu, která, jak říká Jorge Gutiérrez, „je tak obšírná, jak rozlehlá je Sibiř“. Kromě toho ovládá angličtinu a potýká se s francouzštinou. Vypráví o tom, jak jeho rodina poznala katolickou církev a později i Opus Dei.

Rodiče mají dva syny a jednu dceru, která je už po smrti, v nebi, jak upřesňuje Jaša. Život v Petrohradě je poklidný a město je „učiněný zázrak“, zvláště když ho porovnáme s jeho rivalem Moskvou, kde bydlí novodobí zbohatlíci. Jedna z mnoha dalších rodin, jeden obyčejný příběh, dokud nepotkají kněze z jedné farnosti v Puškinu.

Mluví se v současném Rusku o Bohu bez zábran? Je to nyní snadnější?

Jestliže vůbec k nějaké změně došlo, neměl jsem moc času to zaznamenat: narodil jsem se v roce 94. Od svých

rodičů a prarodičů vím, že dnes se může mluvit bez obtíží; nenucenost existovala vždycky. Dříve se diskutovalo spíše v kuchyni: tam se mluvilo o všem, o politice i o Bohu. Pravdou je, že v době Sovětského svazu bylo náboženství tabu; ale dnes je to úplně normální.

Ve Španělsku existuje ekumenismus spíše v představách lidí, jen se o něm píše a mluví, ale protože je to země z většiny katolická, stěží se „praktikuje“. Ve tvé zemi je situace dost odlišná. Jak se tam ekumenismus prožívá? Je nějaký pokrok?

V mé zemi je 70% pravoslavných, ačkoliv mnozí nepraktikují: jsou jimi, protože jsou pokřtění a protože jsou Rusy. Když jsi Rus, jsi pravoslavný. Nás katolíků není víc jak 1%. Žijeme společně s pravoslavnými a naše vztahy jsou velmi dobré. Podle mého názoru a zkušeností v pravoslavné

církvi mnozí význam ekumenismu moc nechápou, protože ho přirovnávají k proselytismu, v tom záporném slova smyslu. Ale jsou i takoví pravoslavní, kteří si přejí větší spojení s katolickou církví.

Ti, kdo dějiny nestudovali, nevidí ekumenismus v dobrém světle, nechtějí hledat to, co nás spojuje. A takových věcí je hodně a to i důležitých, například svátosti. Pravoslavná ruská církev není úplně jednotná, objevují se nové názory, hlavně na ekumenická témata. Jsou lidé, kterým se setkání Kirila, patriarchy Ruska, s papežem líbilo, a jsou i takoví, kteří se proti tomu stavěli.

V posledních letech se otevřelo v Moskvě za účelem slavení liturgických obřadů několik katolických kostelů. Dochází v Rusku k obnově katolictví?

Určitě je patrný růst v této věci: já jsem tím příkladem! (Směje se.) A také má rodina, protože předtím jsme byli protestanty. Od 90. let lidé začali na vlastní pěst číst a studovat. A když člověk začne studovat dějiny církve, jak to udělal můj otec, všimne si věcí, které u protestantismu nenachází. Zároveň si myslím, že člověk musí být hodně pokorný, aby to mělo nějaký účinek.

Umíš si přestavit, že by se papež František v dohledné době objevil na Rudém náměstí?

Kéžby, ale nemyslím si, že to bude v brzké době. My katolíci na to ještě nejsme připraveni. Chybí nám trochu toho 'prostředí', aby ta návštěva byla vůbec možná.

Jaká je ruská duše, její nábožnost, temperament? Světlana

Alexejevičová ve své knize Hlasy z Černobylu říkala, že je to lid s

**velkým smyslem pro povinnost,
pro poslušnost.**

Ruský člověk má v sobě dle mého názoru velký zájem o poznání, vědění, ale někdy nejsme ve studiu vytrvalí, spokojujeme se s neúplným vzděláním. Zároveň má ruský lid mnoho společného s obřady, s vnějšími věcmi: například když vejdem do pravoslavného kostela, vše nás přivádí k nebi, modlitbě. Ale poznání náboženství končí v mnoha případech u toho, co v kostele vidíme - výzdoba, obřady a svíce.

Vidíš hodně rozdílů mezi mladými lidmi z Ruska a ze Španělska?

Ano, především my rusové tolik nemluvíme, asi se ani tolik nesmějeme, i když logicky to není úplně pravda. Z náboženské stránky vidím, že ve Španělsku je více možností, jak poznat víru, přijímat křesťanskou formaci. Je též zřejmé, že pravoslavná církev prošla

obtížným obdobím a musela začít téměř od nuly. Ale právě díky pravoslavné církvi je ta kultura tak bohatá.

Jak jsi se přiblížil ke katolické církvi a později k Opus Dei?

Když mi bylo 14, rozhodl jsem se, že budu katolíkem. Mí rodiče a sourozenci byli protestanté. Otec byl protestantský pastor v Petrohradě. Všichni jsme přešli ke katolické církvi, dokonce i babička, která byla pokřtěná před třemi roky.

Otec se vždy hodně zajímal o náboženství, četl a studoval. Začal chodit na mši a zval i nás. Tam nám pomohli kněží z Opus Dei, kteří mají na starosti farnost v Puškinu. Díky nim jsem poznal Dílo a později přišli z Moskvy, aby nás vyučovali katechismus.

Zpočátku jsem Dílu úplně nerozuměl, ale viděl jsem, že se modlí. A

zaznamenal jsem, že když se víra žije a praktikuje, jsou i hojné plody. Viděl jsem, že se můj život mění a že jsem šťastný.

Čím může Opus Dei pomoci Rusku?

Myslím si, že jednou z nejdůležitějších věcí je křesťanská formace a dále i to, že práce má duchovní i posvěcující význam. Že to není jen způsob, jak si vydělávat na živobytí.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
hovory-o-bohu-mimo-kuchyn/](https://opusdei.org/cs-cz/article/hovory-o-bohu-mimo-kuchyn/)
(28.03.2026)